A°. 1826. N°. 2[illegible]

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 21 Februarij.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Vrijdag den 17. Februarij.

Opening te elf ure. De laatste notulen worden gelezen en goedgekeurd.

De centrale afdeeling is gereed verslag te doen wegens den 3. titel van het II. boek van het Burgerlijk Wetboek, handelende *over den eigendom*, alsmede over het ontwerp van wet betrekkelijk *de onteigeningen ten algemeenen nutte*. De lezing, die begonnen was, wordt gestaakt, op de aanmerking van een lid, dat de rapporten toch zouden worden gedrukt en rondgedeeld, en dus de verdere lezing noodeloos was. De kamer daartoe dan ook besloten hebbende, wordt de discussie dier beide wetten, die met elkander in een naauw verband staan, bepaald op aanstaanden Donderdag.

De orde van den dag is de discussie over de zes eerste art. van het II. boek van het Wetboek van Koophandel, handelende *over de regten en verpligtingen uit buitenlandsche en binnenlandsche scheepvaart en verzekeringen voortspruitende*.

Het woord is aan den heer *Beelaerts van Blokland*, die eene beknopte schets geeft van de geschiedenis der scheepvaart en van de zeeregten bij de Ouden en in Nederland, bij welke gelegenheid hij aanmerkt, dat de oudste zee-ordonnantie van Holland dagteekent van het jaar 1444. Vervolgens ontwikkelt hij den geest der in overweging zijnde titels, en voornamelijk de gronden van den eersten, ten opschrift hebbende: *van Schepen*.

De heer *Donker Curtius* kan zich niet vereenigen met de bepaling van artikel 2, aldus luidende (art. 1 zegt *schepen zijn roerende goederen*): » De eigendom echter van de zoodanige, welke de grootte van » drie lasten (zes tonnen) of meerder hebben, kan, het zij geheel of bij » gedeelten niet anders worden overgedragen, dan bij schriftelijke acte, » welke moet worden overgeschreven in de daartoe bijzonderlijk be» stemde openbare registers." De redenaar is van oordeel, dat die bepaling belemmerende, niet noodzakelijk en onuitvoerbaar in de uitoefening is.

De heer *Hooft* maakt eene aanmerking omtrent art. 6, No. 7 en 8, waarin hij niet vindt, dat de schuldvorderingen tegen den eigenaar van een schip in de openbare registers *moeten* worden ingeschreven, hetgeen hij noodzakelijk zoude oordeelen om het doel der wet te bereiken. Hij zal nadere inlichtingen wachten.

De heer *Reiphins* ziet niet alle die zwarigheden in het aanleggen van openbare registers van schepen en in de uitvoering der wet als wel anderen zich voorstellen; men heeft de zwarigheden zeer vergroot. Doch, gesteld dezelve bestonden in der daad, dan nog zouden zij dubbel worden opgewogen door de voordeelen, aan de openbaarmaking der schuldvorderingen ten laste van eigenaars van schepen verknocht. Men kan toch, zegt hij, even gemakkelijk zich vervoegen bij een bureau ter inschrijving der schepen als bij een bureau voor de hypotheken van onroerende goederen. Hij zal *voor* de wet stemmen.

De heer *van Alphen* zegt, dat men de wet niet uit een regtskundig oogpunt moet beschouwen, maar uit het oogpunt van het belang der scheepvaart. Het komt hem voor, dat de bepaling van art. 2 nadeel zoude doen in tijden van oorlog aan de gesimuleerde verkoopen van schepen, waarvan de handel, zegt hij, steeds de grootste voordeelen heeft getrokken. Ook komt het hem onmogelijk voor, om alle de schepen in art. 2 bedoeld te doen registreren. De wet is derhalve niet uitvoerbaar en schadelijk voor den handel. Hij kan er dus zijne toestemming niet aan geven.

De heer *Donker Curtius* ondersteunt dit gevoelen en herhaalt, dat men niet overal in het Koningrijk registers ter inschrijving van schepen kan hebben; dat dus de voorgestelde maatregel onuitvoerbaar is; dat daarenboven eene authentieke acte voldoende is voor de overdragt van den eigendom, en dat daartoe geene inschrijving in de openbare registers noodig is.

De heer *de Meulenaere* is niet tegen art. 2, als men hem slechts kan bewijzen, dat de maatregel het doel zal kunnen bereiken, doch vraagt hij, in welk bureau zal men de overdragt doen van een schip, dat uit zijnen aard mobiel is en elken dag van plaats verandert? Hij zal inlichtingen wachten.

De heer *Barthelemy* merkt aan, dat de wet een gevolg is van het door de kamer geuit verlangen, tijdens de discussie over het burgerlijk wetboek, wanneer het zake was van roerende en onroerende goederen. Hij gelooft, dat de maatregel der inschrijving zeer uitvoerbaar is, en geenszins die zwarigheden zal opleveren welke men daarin ziet. Hij toch, die een schip wil verkoopen zal wel zorg dragen van zijne papieren in behoorlijke orde te hebben, en de kooper zal niet behoeven in het gansche Koningrijk rond te zoeken waar het schip is ingeschreven, daar de verkooper er belang bij heeft, alle noodige inlichting aan den kooper te geven, daar hij toch zonder de vereischte bewijzen van eigendom geen overdragt zoude kunnen doen. De redenaar antwoordt vervolgens aan de heeren *van Alphen* en *de Meulenaere*.

De heer *le Hon* merkt aan, dat men den voorgestelden maatregel wel berispt, doch geenen anderen in de plaats stelt, die beter zoude zijn. Daarenboven vindt hij in denzelven geenszins de zwarigheden die men daar tegen aanvoert, en is het in dit opzigt volmaakt eens met de heeren *Reiphins* en *Barthelemy*.

De heer *van Alphen* herhaalt zijne aanmerking en zegt, dat art. 2 de weldaad der gesimuleerde vlag verzwakt, en dat men de wet alleen uit dat oogpunt moet beschouwen.

De heer *Nicolai* is van begrip, dat de maatregel zeer uitvoerlijk is, vooral dan, wanneer men, gelijk de heer *Barthelemy* reeds heeft aangemerkt, het Koningrijk verdeelt in maritime arrondissementen. Hij verdedigt wijders de uitdrukking van *verschuldigde* interessen, voorkomende in art. 8.

De heer *Bijleveld* merkt aan, dat men geene wetten maakt voor oorlogstijden, en dat derhalve de aanmerking van den heer *van Alphen*, wegens de gesimuleerde verkoopen, in tijden van oorlog geen doel heeft.

De heer *Beelaerts* is van hetzelfde gevoelen, zeggende, dat de wetgever wetten moet maken naar de behoeften van den tegenwoordigen staat van zaken, en zich niet moet regelen naar oorlogstijden, *inter arma silent leges*. Voorts beantwoordt de redenaar de bedenkingen, door den heer *Hooft* in het midden gebragt.

De heer *Donker* zegt nog, dat hij door de heeren *Barthelemy* en *Nicolai* niet overtuigd is geworden, en dat hij eene wet niet kan aannemen, wanneer hij van te voren kan berekenen, dat zij onuitvoerbaar is.

De heer *Beelaerts* merkt eindelijk nog aan, dat de maatregel van art. 2 even uitvoerbaar is voor de binnenlandsche schepen als voor de zeeschepen; daar zullen slechts eenige kantoren meer moeten zijn.

De titel in omvraag gebragt zijnde, wordt aangenomen met 70 stemmen tegen 6, zijnde die van de heeren *Hooft*, *van Brakel*, *de Stassart*, *Donker Curtius*, *van Alphen* en *Collot d'Escury van Heinenoort*.

Men gaat over tot den II. titel: *van eigenaars, medereeders en van boekhouders van schepen*.

De heer *Beelaerts* ontwikkelt de gronden van dezen titel en verdedigt dezelve.

De heer *Donker* vindt er eenige verwarring in, welke hij hoopt, dat bij de revisie zal verdwijnen, en zal voor denzelven stemmen.

De heer *Hooft* zegt, dat hem art. 17 niet duidelijk voorkomt. Hij weet niet wat het woord *verpligt* aldaar beteekent; geen boekhouder toch kan door de wet verpligt worden tot iets dat onuitvoerlijk is. Ten aanzien van art. 16, zoude hij liever gezien hebben, dat de eerste redactie van hetzelve ware behouden. Hij zal nadere inlichtingen wachten, even als de heer *Fokkema*, die over hetzelfde 16. artikel eene bedenking in het midden brengt, gelijk mede over art. 34 en 36.

De heer *Reiphins* had wel gewenscht, dat in de wet het regt van naasting was toegekend geworden aan de medereeders, ingeval een derzelve zijn aandeel in het schip wilde verkoopen, doch dit zal hem niet beletten *voor* de wet te stemmen.

De heer *de Secus* deelt ook in dit gevoelen, en zal insgelijks de wet aannemen.

De heer *Beelaerts* antwoordt op de gemaakte bedenkingen, en zegt, onder anderen, met opzigt tot het regt van naasting, dat men hetzelve in het wetboek van koophandel niet kon toelaten, daar men het uit het burgerlijke wetboek geweerd heeft. Het zoude wijders moeijelijk te bepalen zijn, hoe die naasting zoude worden uitgevoerd.

De heer *Hooft* herhaalt zijne aanmerking over art. 16 en 17. Hij vindt dezelve niet duidelijk genoeg.

De heer *Barthelemy* antwoordt aan de heeren *Hooft* en *Reiphins*.

De titel in omvraag gebragt zijnde, wordt aangenomen met 73 stemmen tegen 1, die van den heer *Hooft*.

Men gaat over tot den III. titel: *van den schipper*.

De heer *Beelaerts* verdedigt dien en ontwikkelt de gronden van denzelven.

De heer *Donker* vindt het 1ste artikel, waarbij gezegd wordt dat de schipper is belast met het voeren van een schip, hetzij voor een bedongen loon, hetzij voor een aandeel in de winst, met nakoming der aan hem te dien aanzien gegeven bevelen, onnoodig. Hij maakt ook nog eenige aanmerkingen op art. 32, 33 en 34, welke hem het aannemen der wet zullen beletten, ten zij hij nadere inlichtingen ontvange. (Hij heeft *voor* de wet gestemd.)

De heer *Hooft* verklaart zich tegen art. 17 en art. 40, welk laatste, zegt hij, dikwijls niet uitvoerbaar zal zijn; hij zal daarom *tegen* stemmen.

De *Minister van Justitie* beantwoordt de gemaakte bedenkingen en verdedigt de wet, welke Z. Exc. aanmerkt dat voor een groot gedeelte is geput uit het plakaat van 1563.

De wet vervolgens in omvraag gebragt zijnde, is aangenomen met 72 stemmen tegen 2, zijnde die van de heeren *Hooft* en *van Utenhove*.

De vierde titel: *van het huren van scheeps-officieren en scheepsgezellen in derzelver regten en pligten*, aan de discussie onderworpen zijnde geworden, heeft de heer *Beelaerts* daarvan de gronden ontwikkeld en de heer *de Secus* eene aanmerking in het midden gebragt, betrekkelijk de testamenten op zee te maken. Hij had daaromtrent gaarne eene bepaling in dezen titel gezien, daar men die thans niet bij een reglement kon bepalen. De wet in omvraag gebragt zijnde, wordt aangenomen met 71 eenparige stemmen, en zal, even als vorige, naar de eerste kamer worden gezonden.

De zitting wordt opgeheven en geadjourneerd tot morgen te 12 ure.

's GRAVENHAGE, den 18. Februarij.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn aangenomen:

1°. De V. titel van het tweede boek des wetboeks van koophandel, *van de bevrachtingen, cherte-partijen* en *cognoscementen*, met 63 tegen 7 stemmen; 2°. de VI. titel van dit boek, *van schade door aanzinking of aandrijving veroorzaakt*, met eenparigheid van stemmen.

Wij zullen een nader verslag van deze zitting mededeelen.

FRANKFORT, den 17. Februarij.

Uit Triest meldt men den 7. Februarij het volgende: — Eindelijk hebben wij weder tijdingen regtstreeks uit Corfu, loopende tot den 25. Januarij. Zij bevestigen de vroeger medegedeelde geruchten over de herovering van Tripolitza door *Cololotroni*, waarbij de bekende generaal *Rossarol* zou omgekomen zijn. Zij voegen er bij, dat *Ibrahim*-pacha, na dezen tegenspoed en dien bij Missolonghi, van Patras naar Navarino is teruggekeerd. *Cololotroni* was, na de inneming van Tripolitza, naar Modon getrokken, om, zoo mogelijk, ook deze vesting te vermeesteren; Missolonghi zou van de zeezijde geheel vrij wezen.

DRESDE, den 10. Februarij.

De Poolsche generaal *van Knieasewitsch*, die den 6. is in hechtenis genomen, is naar de vesting Konigstein overgebragt, om er ondervraagd te worden. De commissie van onderzoek, zamengesteld uit den staatsminister graaf *van Einsiedel*, den kanselier *van Werther*, en den luitenant-generaal *van Canicoff*, Russisch minister bij ons hof, heeft, zegt men, tot dus verre niets ten laste van den gevangene ontdekt.

MADRID, den 6. Februarij.

Zijne katholijke Majesteit zal den 9. met het geheele hof naar het kasteel van Pardo (drie mijlen van Madrid gelegen) vertrekken, om er den winter door te brengen.

Men heeft tijding ontvangen, dat de regering van Algiers den, in 1824, met Spanje gesloten wapenstilstand heeft verbroken. De zeerovers hebben reeds een schip met koren beladen gekaapt.

PETERSBURG, den 7. Feburarij.

Z. M. de Keizer heeft aan den metropolitaan van Novgorod en Petesburg en aan den metropolitaan van Kieff beeldtjes met diamanten omzet ten geschenke gezonden, wegens hun mannoedig en loffelijk gedrag op den 26. December 1825 (dag van het oproer te Petersburg). Aan den aartsbisschop van Moskou heeft Z. M. eene diamanten kruis geschonken, om hetzelve op zijne muts te dragen.

Ter handhaving van de veiligheid der hoofdstad, worden de hoofdpleinen thans 's avonds en 's nachts door sterke patroeljes kozakken bereden.

Mengelwerk.

GRIEKEN.

MENSCHELYKHEID. — STAATKUNDE.

Wat willen die *Grieken* toch? Zij willen in het bezit geraken van hetgeen hunne voorvaderen eens bezaten; maar verloren; wat wij Nederlanders eens verloren; maar herkregen, en nu als eenen schat van groote waarde beschouwen en roemen. Wat dus? Een onafhankelijk volksbestaan. Zij verlangen ontheven te worden van het juk der willekeur en der verdrukking, waaronder zij gebukt gaan, en als vrije menschen te leven onder billijke wetten.

Om dit te verkrijgen, hebben zij de wapenen opgevat tegen derzelver verdrukkers, en bevechten zij deze met alle kracht.

Mogen zij dit doen? Wie ook op die vraag *neen!* moge kunnen zeggen, een *Nederlander* kan dat niet, zonder het voorgeslacht en het tegenwoordige geslacht te veroordeelen; als oproermakers te brandmerken, en geheel onzen Staat voor onwettig te verklaren. Het *voorgeslacht:* want *Spanje's* dwingelandij begon eens *Neerland's* regten in te korten en dus te berooven van hetgeen in de oogen van den Souverein een heiligdom moet zijn: maar wat deden onze voorvaders? Zij deden, wat thans de Grieken ook doen: zij namen de wapenen op, en verkregen zich, na langen strijd, wat langs geenen anderen weg te verkrijgen was. Indien *nu* de Grieken kwalijk doen, zoo deden *toen* onze voorouders desgelijks kwalijk. Indien de Grieken strafwaardige muiters zijn, zoo waren het onze voorvaders ook. En, indien de hoofden van den Griekschen opstand, gelijk wij eens eenen ingewijden in de hooge staatkunde onzer dagen hoorden zeggen, de galg verdienen, zoo moet het hoofd van den Nederlandschen opstand tegen *Spanje*, WILLEM I, die ook verdiend hebben, en BALTHAZAR GERARDS deed braaf, dat hij hem, naar den wil van den legitimen opperheer PHILIP II, het doodelijke lood door het ligchaam joeg. Ook het *tegenwoordige* geslacht, wordt door zulk eene meening geschandvlekt. Wij overleefden eens ons vaderland, toen *Frankrijk* het inzwolg. Waardoor zijn wij weder een vrije Staat geworden? Was het niet, zoo wel door *opstand*, als door de overwinning der geallieerden? Was het niet aan het hoofd van een volk *in opstand*, dat onze Koning, daartoe geroepen, zich plaatste? Wie berenden en beschoten de vestingen, door Fransche legerbenden bezet? Waren het niet Nederlanders *in opstand?* Wie schaarden zich, van alle zijden, om den Souvereinen Vorst, om hem te huldigen en te dienen? Waren het niet burgers, die het Fransche juk afwierpen? Ja! onder deze de menigte, die den *eed van trouw* aan den Franschen Keizer hadden gedaan; maar zich door dien eed niet meer belemmerd gevoelden, zoodra zij kans zagen, om zich zelven te ontslaan van de verpligtingen, welke zij, vroeger, daardoor zich zelven hadden opgelegd? En moet men niet verbaasd staan, wanneer men nu, onder de lieden van de laatste soort, juist de zoodanigen aantreft, die de wettigheid van den Griekschen opstand loochenen? Wij schenken deze *hoog staatkundigen* hun gevoelen; maar vorderen van hen, dat zij *consequent* zullen zijn, en, als gevolg van hunne denkwijze, zullen erkennen wat kennelijk gevolg van dezelve is, en dat zij alzoo zullen verklaren, 1°. dat alle, die in 1813, in *Nederland* de vaan van den opstand tegen *Frankrijk* hebben geplant, en alle, die naar dezen hebben gehoord, strafschuldige oproermakers zijn; 2°. dat, gelijk vroeger alles, wat ten gevolge van den opstand tegen *Spanje*, in *Nederland* werd tot stand gebragt: zoo ook nu alles, wat ten gevolge van den opstand tegen *Frankrijk* werd daargesteld, wederregtelijk en onwettig is; en, 3°. dat voor zoo verre zij zelve den Nederlandschen Staat dienen, zij mede deelgenooten zijn van het onregt, en dus derzelver ambten en waardigheden *cum ab et dependentibus* behooren neder te leggen; kan dit *niet?* zoo gebruike men de voorzigtigheid van te zwijgen: of men verandere van batterij. Men late het althans den vrienden van de Grieken, zonder tegenspraak, vrij, één stapje verder te gaan, en te zeggen, dat de Grieken nog veel meer reden hebben voor hunnen opstand, dan onze voorvaders hadden voor den hunnen tegen *Spanje*, en wij voor den onzen tegen *Frankrijk;* omdat het juk der Grieken veel ondragelijker is. Wat onze voorvaders van *Spanje*, wat wij van *Frankrijk* te lijden hadden, was erg genoeg, om den opstand te wettigen. Maar wat was dit lijden bij hetgeen de Grieken te verduren hebben onder de Turken? De *honden* hebben het dáár erg genoeg; maar de Grieken, met geenen anderen naam, dan dien van *honden* bij hunne overheerschers benoemd, hebben het nog veel erger. Voor den Griek bestaat geene wet. Alle zijn prijs gegeven aan de harde willekeur der Pacha's, bij welke niet alleen de nietigste klagt, maar dikwerf alleen de zekerheid, dat een Griek *geld* heeft, genoeg is, om hem van het leven te berooven. Alle reisbeschrijvingen van *Griekenland* zijn vol van de ijsselijke bijzonderheden, welke dit staven. Men kan ze niet lezen, zonder ijzen.

Wat vordert hier de MENSCHELYKHEID? Kan zij het voortduren van zulk eenen toestand verlangen? Gelijk dit met alle denkbeeld van menschelijkheid strijdt, zoo wordt het ook tegengesproken door alle ondervinding. Wat de menschelijkheid wil, zie men in *Rusland*, in *Duitschland*, in *Frankrijk*, in *Engeland*, in *Nederland;* alwaar zich onder alle standen, een bijna algemeene wensch doet hooren voor de vrijheid der Grieken, in welken alleen *zij* niet deelen, die door de berekening van eigen belang worden terug gehouden, en nevens deze een en ander, die vertooning van meerder doorzigt boven anderen wil maken, en daarom zegt, dat de geestdrift voor de Grieken *onstaatkundig* is: waarvan straks nader op het woord *staatkunde.* Die algemeene wensch is de wensch der *menschelijkheid*, en doet ons zien, dat het gevoel voor regt en billijkheid, in het menschelijke hart, door de hand des Scheppers diep ingedrukt, en dus het heiligste en vereerenswaardigste gevoel, in het lot der Grieken deel neemt, en het welgelukken van derzelver pogingen vurigst verlangt. Maar nu — die het *einde* wil, *wil* ook de *middelen:* en dit zelfde gevoel leert nu ook den weldenkenden zijnen *pligt*, om het niet bij vrome wenschen te laten; maar ook de handen uit te steken, en te helpen, zoo veel men helpen kan.

Maar „zulks zij *menschelijk;* het is tegelijk ONSTAATKUNDIG," hooren wij ons te gemoet voeren. En wat zullen wij antwoorden? Zullen wij klagen, dat de *staatkunde* en de *menschelijkheid* niet altijd aan dezelfde lijn trekken? Nu, ja! dit bejammeren wij; maar wie kan de wereld herscheppen? En, hoe het ons ook moge stuiten, wij moeten het aanzien, dat iets, tegelijker tijd, volgens de *staatkunde* verkeerd kan zijn, hetwelk volgens de *zedekunde* goed is. Wat de zaak, waarover wij hier spreken, betreft, zoo moeten wij opmerken, dat, zoo hier de *staatkunde* de regelmaat der *Gouvernementen* mag zijn; echter de *menschelijkheid* de regelmaat moet blijven, naar welke *particulieren* zich rigten: en dat, zoo de *staatkunde* hier niet kan gedwongen worden naar de regelen der *zedekunde* te handelen; veel minder de *menschelijkheid* kan worden gedwongen, om in dezen *staatkundig* te worden; als hetwelk niets anders zoude zijn dan *zich zelve te vernietigen.*

De staatkunde is *baatzuchtig;* zij berekent altijd eigen voordeel. Wat *dit* aanbrengt is *staatkundig goed;* wat het tegendeel veroorzaakt is *staatkundig kwaad.* Het Gouvernement, hetwelk voor den Staat, welken het bestuurt, het meeste voordeel weet te behalen, en daartoe de doelmatigste middelen weet te beramen, heet *fijn staatkundig:* en al is het ook, dat de middelen van dien aard zijn, dat zij voor de Regtbank der menschelijkheid veroordeeld moeten worden, zoo wordt het, wegens deszelfs *staatkunde* geprezen.

De menschelijkheid is *edelmoedig*, en tot opoffering gereed ten beste van anderen. Wordt zij door de staatkunde dikwerf opgeofferd; zij offert op hare beurt de staatkunde op, en moet, in honderd gevallen, stellig weigeren, staatkundig te worden, en staatkundig te handelen.

Indien dan al een *zeer voorzigtig* Gouvernement, dat met groote zorgvuldigheid waakt, om zijne ingezetenen voor schade te hoeden, het ongeraden keurt, dat het den Grieken helpe, als waar uit oorlog met *Turkijen*, en dus schade voor den handel in de *Levant* zoude moeten ontstaan; een *billijk* Gouvernement zal echter niet willen eischen, dat alle deszelfs onderdanen de stem der menschelijkheid zullen smoren, alleen, omdat sommige van hunne medeburgers gevaar loopen van schade te lijden in de beurs.

Voorts durven wij elk Gouvernement toewenschen, dat de onderdanen niet *al te* staatkundig worden; noch in derzelver doen de regelen der staatkunde *al te* goed volgen. Indien het toch waar is, dat de staatkunde is berekening van belang, en dat zij gezind is, om naar zich toe te halen, zoo veel zij kan; zoo zijn, in de betrekking der burgelijke maatschappij, de ware staatkundigen, die de beurs het beste en slimste verdedigen tegen elk, die dezelve poogt te treffen. Dáár zijn de *fraudateurs* van 's lands of stads middelen de ware *politieken* in hunnen kring. Die eerlijk betalen in eenvoudigheid des harte, zijn de *onstaatkundigen.* En als dus hier de staatkunde regelmaat gaat worden, loopt de schatkist gevaar van schade: loopen ligt alle collecten voor gemeenen of bijzonderen nood fout, en gaan alle inrigtingen van weldadigheid te grond, omdat men, naar de les der staatkunde, wel *opstrijken*, maar niet *afschuiven* wil. Dat het Vaderland met *zulke* Politieken slecht gediend zoude zijn, behoeft wel geen betoog. Nogtans vreezen wij, dat, wie nu van eenige guldens, ten beste van de zaak der *menschelijkheid*, niet kon scheiden, omdat de *staatkunde* hem terug hield, waarlijk op weg is, om zijn staatkundig systema ook dáár te gaan toepassen, waar de Staat, natuurlijker wijze, liefst niets van *staatkunde* wil hooren.

†.

WATERSNOOD.

(*Medegedeeld.*)

Het is nu een jaar geleden, dat eene geduchte ramp ons vaderland trof: wien staan zij niet nog voor oogen, die angstvolle dagen, toen de zee, door noordwesten stormen op onze kusten gedrukt, geen dijk noch dam meer spaarde, geen paalwerk meer ontzag en in zoo vele onzer gewesten groote verwoesting aanrigtte; toen zoo vele honderden onzer landgenooten den dood vonden onder omstandigheden, op welker verhaal men ijst, toen zoo vele duizenden van have en goed beroofd in eenige oogenblikken tot volstrekte armoede werden gebragt. De milddadigheid der Nederlanders was groot; het bijeenbrengen van een schat van meer dan 15 tonnen gouds, de provinciale giften daaronder gerekend, was het werk van een oogenblik, en het was eene der eerste bezigheden van onzen geëerbiedigden Koning, nog in de maand Februarij eene Hoofd-Commissie tot onderstand der noodlijdenden door den watersnood in *'s Gravenhage* te vereenigen, zamengesteld uit mannen, die ook buiten de keuze van Zijne Majesteit algemeen vertrouwen zouden genoten hebben.

Men betreurt het echter, dat deze zelfde Hoofd-Commissie in het disponibel stellen der gelden uit de algemeene collecte met zoo veel traagheid te werk gaat, te meer opvallend voor een ieder, daar de vruchten, welke van die gelden gedurende zoo vele maanden voor de noodlijdenden waren te trekken geweest, nu geheel verloren gaan, den kommervollen toestand dier ongelukkigen, langer dan noodig schijnt, doet voortduren, daardoor zelfs bij velen het reeds genotene niet tot herstel, maar tot oogenblikkelijke leniging der geledene ramp heeft kunnen strekken, en wat misschien in het vervolg ongelukkiger dan al het genoemde is, bij het wel eens oppervlakkig, maar ook niet altijd zonder schijn van reden oordeelend publiek een wantrouwen heeft opgewekt, omtrent de behoorlijk tijdige besteding harer, voorzeker niet tot langdurige bewaring, uitgereikte giften, een wantrouwen, te gevaarlijker naar mate de leden dier Hoofd-Commissie mannen van meerderen naam en verdienste zijn.

Het is dan zeer te wenschen, dat de tonnen schats, welke alnog niet zijn uitgedeeld, weldra die bestemming mogen erlangen, welke het doel der medelijdende gevers was, en niet minder, dat de Hoofd-Commissie, bij het te geven verslag harer werkzaamheden, ook de redenen openbare, welke dezelve bewogen hebben, om de successive uitdeelingen met zulke ruime tusschenpozingen te doen, bij het voorhanden zijn en steeds toevloeijen der penningen en het bezitten der meest naauwkeurig mogelijke opgaven, in het geven waarvan, hoe omslagtig dan ook, de verschillende Sub- en Districts-Commissien den meesten spoed immers wel zullen hebben aangewend.

X.

Wij vertrouwen, dat de Hoofd-Commissie door wettige redenen, is verhinderd, om hare taak reeds te volvoeren. Intusschen komt het ons voor, dat zij aan het publick verslag zou behooren te geven van hetgeen er reeds gedaan is, met opgave der omstandigheden, welke de geheele afdoening der zaak voor alsnog beletten, en na het ophouden van welke men een volledig rapport omtrent de besteding der liefdegiften mag verwachten. Zoo zou zij het loffelijk voorbeeld eener gelijke Commissie in *Hanover* volgen, van welke onlangs reeds het eind-verslag is in 't licht verschenen.

DE REDACTIE.

EEN WOORD OVER COMPLIMENTEN (*).

Ofschoon de Franschen, al sinds een twaalftal jaren, uit ons vaderland gelukkiglijk verdreven zijn, blijft echter derzelver schadelijke invloed hier te lande, in meer dan een opzigt, voortduren. Hoe vele echt Nederlandsche woorden, gebruiken en zeden, werden, en worden nog steeds vervangen en bedorven, door die van den wuften Gal! Hoe

(*) Opzettelijk schrijf ik dit woord met eene C, en niet met eene K, ter betere aanduiding van de Fransche afkomst.

menige treurige proef kan ik hiervan niet opleveren. Ditmaal zal ik mij echter slechts tot één punt, eene *schijnbare kleinigheid*, bepalen.

In vorige tijden verwelkomden en verlieten de Nederlanders elkander met eene hartelijke *groete*. Maar deze welgemeende begroetingen moesten allengs wijken voor *nietige complimenten*. Trouwens, de beroemde RABENER zegt niet te onregt: » Een compliment is eene beleefde buiging van den rug, waar men niets bij denkt [hij had er, dunkt mij, wel kunnen bijvoegen: *noch gevoelt*], en een tegen-compliment is een wederkeerig blijk, dat men nog niet stijf is geworden in den rug."

In der daad, hoe menig compliment bestaat niet louter in eene *stomme buiging*, zonder een enkel woord voort te brengen, of gepaard met eene onverstaanbare preveling binnen 's monds, waarvan men onzeker blijft, of het in 't *Hollandsch* of *Arabisch*, een *zegenwensch* of *vervloeking* zij. Wil men het echter, bij eene stomme buiging of geheimzinnige preveling niet laten berusten, dan wordt het voldoende gerekend te zeggen: » ik heb de eer, u mijn compliment te maken." Dit *tooverwoord* (gelijk aan het zoogenaamd *universeel* middel der kwakzalvers) moet voor *alles* goed zijn, en dus bij elke, gewone en buitengewone, gelegenheid — in vreugde en leed — te pas worden gebragt; het moet te kennen geven: diep-onderdanigen eerbied en vriendschappelijke toegenegenheid; verzekering van hoogachting en aanbeveling in de gunst; gelukwensching en rouwbeklag! Van daar de *nieuwjaars-*, *verwelkomst-*, *afscheids-*, *recommandatie-*, *felicitatie-*, *condoleantie-*, enz., *complimenten!* Van de laatstgenoemde soort strekke het volgende tot een proefje, als uit den eigen mond van een paar geachte en geloofwaardige vrienden: Door het allertreffendst verlies van een dierbaren Echtgenoot, mitsgaders van een eenig kind en kleinkind, in den diepsten rouw gedompeld, kregen zij menigvuldige bezoeken van rouwbeklag, en daaronder ook dezulke, waarbij de gansche toespraak deze was: » Ik heb de eer, UEd. mijn compliment te maken!" » Deze taal sneed ons (betuigden ze mij) door het hart." En in der daad, wie moet niet ten diepste verontwaardigd worden over zulke *hartgrievende* complimenten van zoogenaamd rouwbeklag.

Doch ook zulke verregaande misbruiken afgerekend, schijnt de *nietigheid*, ja ook de *misleidende strekking*, der complimenten te kunnen worden afgeleid, deels uit derzelver eigenaardige beduidenis, en deels uit het tegenstrijdig gedrag van derzelver ijverigste voorstanders. Het gebeurt toch menigmaal, dat zij, die met het geven en ontvangen van *groetenissen*, zich zelven of anderen zouden rekenen te *canailliseren*, en daarom hunne kinderen, vrienden en dienstboden altijd belasten met *complimenten* aan die en die; daarmede hunne brieven besluiten, en die ook wederkeerig van anderen verlangen; dat, zeg ik, diezelfde vrienden van complimenten evenwel dikwijls den mond vol hebben van *geene complimenten (sans complimens)*, nu eens als een verzoek, om daarvan verschoond te blijven, en dan weer, als eene betuiging, dat men geene complimenten maakt! Hoe laat zich dat te zamen rijmen? Doch het ergste komt nog achter na. Het zeggen: *geene complimenten!* duidt aan, of een *verzoek, om niet voor den gek te worden gehouden*; of de *verzekering*, dat men zulks niet voornemens is, maar *ongeveinsd* de waarheid wil spreken. Bij gevolgtrekking mag men dus vooronderstellen, dat hij, die complimenten *ontvangt, voor den gek wordt gehouden*; en hij, die ze *maakt*, hetzij in persoon of door eenen derde, *daarbij niets denkt noch gevoelt*, of liever, *zijnen naasten om den tuin poogt te lijden*.

Hoe lang zullen de complimenten nog aan de orde van den dag blijven? Deze vraag komt dikwijls bij mij op, als ik zoo in vele dingen zie, dat eene mode onder de Grooten zelden van langen duur is, en dikwijls al ras verdwijnt, wanneer dezelve tot de mindere standen afdaalt, en dus te *gemeen* wordt. Betrekkelijk dit punt herinner ik mij een bijzonder geval, vóór een aantal jaren te *Wezel* gebeurd. De Officieren van het garnisoen kregen smaak in het dragen van fraaije *knielintjes*, en voerden die onder zich algemeen in, in plaats van de *broekgespen*. Maar de Commandant, wien deze mode mishaagde, liet den gewonen *Provoost*, bij de parade, op het Plein rondwandelen, versierd met even zoo fraaije knielintjes als de Heeren Officieren droegen. Dit deed eene gewenschte uitwerking; reeds den volgenden dag was de Provoost de eenige, wien men daarmede zag pronken. — Trouwens, de fatsoenlijke wereld onderscheidt zich gaarne in kleeding, manieren, enz., van de lagere standen. Van daar die gedurige verandering van de stof en vorm der hoeden en petten, der kraagjes en omslagsdoeken, der reticulen en mandjes, der jassen en mantels, en wat niet al. Doch ten aanzien der *complimenten* schijnt men eene uitzondering te maken van den algemeenen regel. In vroegere jaren waren de complimenten het uitsluitend onderscheidingsteeken der fatsoenlijke wereld; maar hedendaags zijn dezelve zoo algemeen, dat burgers en boeren, kruijers en schoenlappers, en wie niet al, den mond daarvan vol hebben. Onder de eenvoudige boeren mijner woonplaats zijn de *compelementen*, en zoo als dat geliefkoosd tooverwoord al verder wordt uitgesproken, bijna zoo gewoon als de boekweiten pannekoeken. Zoo bragt mij een arm Joden-meisje het compelement van hare ouders, met bijgevoegd verzoek om eene gift.

Alles te zamen gerekend, is het dan niet hoog tijd, om de *echt-Nederlandsche begroetingen* eindelijk eens weder de plaats te doen hernemen van de *Fransche complimenten?* of moet de Provoost van *Wezel* eerst ontboden worden, om ons Land te zuiveren van dat uitheemsch en bedriegelijk ontuig?

K.

ARNHEM, den 20. Februarij.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 20. Feb. 1 El 1 Palm 0 Duim; gewassen 10 D. gevallen 0 D

Den 21. dito. 1 El 2 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 0 D

Heden avond beviel zeer voorspoedig van een dooden ZOON, *W. C. FAVRE*, geliefde Echtgenoote van
ARNHEM, H. J. HOLTKAMP FORTUIJN.
den 16. Februarij 1826.

---

§ † § Door het STEDELIJK BESTUUR van Arnhem zullen, op een nader te bepalen dag, in de maand Maart aanstaande, in het openbaar verkocht worden: eenige van STADS GOEDEREN in de nabijheid der Stad gelegen, en daaronder het HUIS en HEERLIJKHEID, *MEINERSWIJK*, met annex BOUWLAND en eene aanzienlijke partij UITERWAARDEN, dadelijk na den verkoop te aanvaarden.

† † † Tegen *primo* Mei dezes jaars, zal er te *Wageningen* § § een INSTITUUT voor JONGE JUFVROUWEN worden opgerigt, onder Directie van Mejufvrouw *P. M. BATENBURG*, Echtgenoote van den Wel Eerwaarden Heer *J. W. VAN DOLDER*, Predikant aldaar.

Wenschende door eene zorgvuldige opvoeding en doelmatig onderwijs, bevorderlijk te zijn aan het waar geluk der Jeugd, vleit zich de Onderwijzeresse de goedkeuring der Ouders, die haar hunne Kinderen wenschen toe te vertrouwen, te zullen mogen verdienen; terwijl het locaal, tot het Instituut bestemd, allezins geschikt is en de oord geene aanprijzing behoeft.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN van *Wageningen*,

Gezien hebbende bovenstaand berigt van Mejufvrouw *P. M. VAN DOLDER*, geboren *BATENBURG*, bekend door het allerloffelijkst examen in onderscheidene Talen en Vakken, door haar voor de Commissie van Onderwijs in *Gelderland*, reeds op haar zeventiende jaar afgelegd; door hare kennis in de verschillende Methoden van Onderwijs en hare ervaring in het vak van Opvoeding; kunnen niet afzijn openlijk Hun Ed. Achtbs. genoegen te kennen te geven, over de vestiging eener allezins doelmatige Opvoedings-Inrigting voor Jonge Jufvrouwen binnen deze Stad, en vertrouwen, dat vele weldenkende Ouders, die eene Godsdienstige en Beschaafde opvoeding voor hunne Kinderen op den waren prijs weten te schatten, van deze zoo gunstige gelegenheid zullen wenschen gebruik te maken.

Wageningen, den 8. Februarij 1826.

Burgemeester en Wethouderen voornoemd,
M. A. VAN OMMEREN,
Voorzitter.
Ter ordonnantie van H. Ed. Achtb.
De Stads Secretaris,
H. B. VAN DAALEN.

AMORTISATIE SYNDICAAT.
ADMINISTRATIE DER DOMEINEN.
EERSTE RESSORT.

Ten overstaan van den Heer *LODEWYK FROWEIN*, openbaar Notaris, residerende te *Zevenaar*, zal, op Maandag den 6. Maart 1826, ten huize van *ADRIANUS HUBERTUS VERMEER*, Kastelein in het Logement *het Hof van Berlijn*, te *Zevenaar*, worden overgegaan tot den openbaren Verkoop van BOUWHOEVEN, alsmede BOUW-, HOOI- en WEILANDEN en RYSWAARDEN, waarvan de omschrijving breeder is vervat in den Catalogus, die daarvan, ten Kantore voormeld, alsmede bij de Ontvangers der Domeinen, in alle Hoofdplaatsen van 's Rijks Provincien, tegen den prijs van *twintig centen*, te bekomen is.

§ § § De Notaris Mr. *J. NYHOFF*, zal den 25. Feb. § § en 11. Maart 1826, telkens des avonds om 6 uren, § in het *Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, publiek veilen en verkoopen:

Een hecht, sterk en wel doortimmerd kapitaal HEERENHUIS en ERVE, met spatieusen TUIN en ruime STALLING voor vier Paarden, met dito KOETSHUIS, alles aan elkander staande en gelegen binnen *Arnhem*, in de Kerkstraat, Wijk F. No. 117, in eigendom bewoond door den Hoog Wel Geb. Heer Jonkhr. *J. A. WENTHOLT*, zijnde het Huis voorzien van roijale met Marmer belegde VESTIBULE, 5 ruime Behangen BENEDENKAMERS, meest allen voorzien van Marmeren Schoorsteenmantels, en waaronder eene Groote Zaal, en 5 mede zeer ruime BOVENKAMERS en een KABINETJE, voorts zeer groote van alle Gemakken voorziene KEUKEN, PROVISIE-, MEIDEN- en KNEGHTS-KAMERS, 3 zeer ruime ZOLDERS, met afzonderlijke Bergplaats, zindelijke KELDERS, MANGELKAMER, POETSKAMER en KOLENHOK, met afzonderlijke uitgang op de Straat, en voorts van alle verdere Noodwendigheden en Gemakken, tot eene kapitale Heeren Huizing maar eenigzins vereischt.

De Veiling zal geschieden in 2 Perceelen als in eene Massa, en kan de Kooper een aanmerkelijk gedeelte van den Koopprijs, tegen billijke Renten, in het gekochte behouden.

Ter bezigtiging adressere men zich des Maandags en Dingsdags, van 11 tot 3 uren, bij den Eigenaar; terwijl, nopens de Veil-Conditien, bij gemelden Notaris *NYHOFF*, nadere informatien te bekomen zijn.

† † † De Notaris Mr. *J. NYHOFF*, zal den 25. Fe† † bruarij en 11. Maart 1826, telkens des avonds ten 6 ure, † in *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, publiek veilen en verkoopen:

Eene zeer ruime hechte en sterke STAL, voor 6 Paarden, en dito KOETSHUIS, met deszelfs ZOLDERINGEN, KNECHTS KAMERS, MESTBAKKEN en verdere COMMODITEITEN; voorts ruim OPEN ERF, bezijden hetzelve, voorzien van eene POMP, alles zeer net en volledig ingerigt en in den besten staat onderhouden, staande en gelegen aan elkander, binnen *Arnhem*, op *de Beek*, op het hoek van *St. Walburgen*, in Wijk F. No. 219, en hebbende aan de andere zijde het Erf van den Heer Baron *VAN HUGENPOTH*, bij den Hoog Geb. Heer Graaf *VAN RANZOW*, in eigendom gebruikt.

Nadere informatien zijn te bekomen ten Kantore van gemelden Notaris *NYHOFF*, in de *Bakkerstraat*, te *Arnhem*.

† † † De Notaris Mr. *J. NYHOFF*, qq., zal op Vrij§ § dag, den 3. Maart 1826, des middags ten twee ure, § bij den Kastelein *FLORUSSEN*, op de *Steenstraat*, bij *Arnhem*, publiek aan den meestbiedenden, om contant geld, verkoopen:

Alle de SCHAMPPALEN, op den weg der 1ste Klasse, No. 6—8, van *Wageningen* tot *Dieren*, zoo als die bij de respectieve Tolhuizen in Perceelen staan uitgebaakt. Zullende de aanwijzing geschieden door de Tolgaarders en zal de veiling ook plaats hebben in Massa.

§ § § De Notarissen *BUSGERS* en *VAN ECK*, † † zullen, op Vrijdag den 24. Februarij 1826, des voor§ middags ten *elf* ure, publiek, in den Tuin achter den *Palmboom*, buiten de Sabelspoort, te *Arnhem*, verkoopen: Een aanzienlijke partij fraaije jonge VRUCHTBOOMEN, meest fijne en beste Appelen.

§ § § Alle de genen, welke iets verschuldigd zijn aan, of te § § vorderen hebben van wijlen den Heer *CHRISTOFFEL* § *KLAASEN*, in leven Broodbakker en Winkelier, te *Arnhem*, worden verzocht daarvan betaling of opgave te doen, vóór den 1. April 1826, ten Kantore van den Notaris Mr. *J. BUSGERS*, te *Arnhem*.

§ † § De Eigenaren zijn voornemens, om, op Zaturdag den † † 11. Maart 1826, des voormiddags precies ten *negen* ure, § op het Stads-Wijnhuis te *Deventer*, ten overstaan van den Notaris Mr. *H. W. VAN MARLE*, te doen inzetten en acht dagen daarna met den laatsten slag te verkoopen: De zoogenaamde WELSUMER-WEERDEN, voornamelijk bestaande in GROEN- en BOUWLANDEN, met de opstaande HOUTGEWASSEN, gelegen aan den linker-oever van den

IJssel, onder de Buurschap *Welsum*, Gemeente *Olst*, Provincie *Overijssel*, te zamen groot ongeveer *vier en negentig* Bunders.

De Veiling zal geschieden in Percelen en Kolommen en ook in eene Massa, en de aanwijzing gedaan worden door *B. HAKKENHAAR*, die te bevragen is in de Herberg *den Engel*, te *Welsum*.

§ * § *H. MEY METTENBRINCK*, Notaris in het Kanton *Barneveld*, zal, ten huize van den Logementhouder *WILLEM SCHIMMEL*, te *Barneveld*, op Zaturdagen den 25. Februarij en den 11. Maart 1826, beide des voormiddags precies ten *elf* uren, bij inzaat en finale toeslag veilen en verkoopen:

No. 1. Eene hechte, sterke, welbeklante en veel gemaal hebbende WIND-KOORNMOLEN, de *Puurveensche Molen* genaamd, met een daarbij staande goed gesitueerde HUIZING (waarin voorheen verscheidene jaren Kruideniers-affaire is gedaan, die op nieuw met succes zoude kunnen worden hervat), HOF, BRINK en MOLENWERF; BAKHUIS, SCHUUR, KOORNBERG en verder Getimmerte, alsmede diverse om en in de nabijheid van dezelve Molen liggende BOUW-, WEI- en DRIEST-LANDEN, te zamen groot drie en een halve bunders; alles staande en liggende bij den anderen te *Puurveen*, Buurschap *Kootwijkerbroek*, Gemeente *Kootwijk*, Kanton *Barneveld*.

No. 2. Twee Percelen BOUWLAND, *de Molenkampen* genaamd, liggende als voren, te zamen groot ruim een en een halve bunder.

De voorschrevene Goederen kunnen door de Koopers worden aanvaard: de Molen daags na de finale toeslag; de Huizing, verder Getimmerte en Onbezaaide Gronden met Paasschen 1826, en de bezaaide Landen met het ontbloten der Schoof. Ook zal de Kooper van No. 1 in hetzelve, als eerst verband, gevestigd kunnen houden *f* 2500, tegen den intrest van 5 pCt.

Nadere informatien zijn te bekomen ten Kantore van den voornoemden Notaris, te *Barneveld*, No. 177.

† † † De Notaris *PELGRIM*, residerende te *Huissen*, is voornemens, op Woensdag den 1. Maart 1826, bij inzet, en op Woensdag den 8. Maart 1826, telkens des voormiddags ten 10 ure, ten huize van den Kastelein *G. ALBERS*, te *Huissen*, finaal te verkoopen:

In de Stad HUISSEN,

Twee schoone HUIZEN, met daar achter gelegene TUINEN en een SCHUUR, mitsgaders drie KERKBANKEN in de Gereformeerde Kerk.

In het Ambt HUISSEN,

Twee zeer goede TABAKS-HOESTEDEN, elk circa *vijf en tachtig* roeden, en een derde DITO, circa *vier en zestig* roeden groot, een stuk allerbest BOUWLAND van *een* bunder *zeventig* roeden, een DITO van *een en een halve* bunder, een DITO van *zeven en vijftig* roeden, en een stukje TUINLAND van *zeven* roeden; alles bij Billetten breeder omschreven, en waaromtrent nadere informatie te bekomen is bij genoemden Notaris en bij de Eigenaars, Mejufvrouw de Weduwe *HACKSTROH* en hare Kinderen, te *Huissen*.

VERPACHTING.

Het BUITENGOED, DEN *STOMP* genaamd, bestaande in een zeer net HEERENHUIS, voorzien van ruime KELDERS, eene KEUKEN, drie BENEDEN- en vijf BOVENKAMERS, waaronder verscheiden zijn Behangen, voorts eene ruime SCHUUR en een TUIN, beplant met exquise VRUCHTBOOMEN, groot circa 250 roeden, staat uit de hand te verpachten, en kan met primo Mei l. k. aangetreden worden.

Gezegd Goed is vrij van overstrooming en zeer geschikt tot Zomer- en Winterverblijf; hetzelve is zeer aangenaam gelegen aan den Weg van *Anholt* op *Dinxperlo*, in het Koningrijk *Pruissen*, schietende aan de *Aa-Rivier*, ruim een half uur gaans van *Anhold* en een kwart uur gaans van *Dinxperlo*.

Tot bovenstaande percelen kan, als het mogte gewenscht worden, eenig HOOIGROND en BOUWLAND, als ook eene VISSCHERY in voornoemde Rivier, en eene JAGT, in de nabijheid van het Goed, in pacht gegeven worden.

Men kan zich ten dien einde aan den Vorstelijk Salm-Salmschen Geheim raad, den Heere *J. G. v. NOËL*, te *Anholt*, adresseren.

In Naam des Konings en het Geregt.

VERKOOPING,

Ten Rolle van Geregtelijke Uitwinningen, bij de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te ARNHEM.

1. Van een stuk BOUWLAND, groot *acht en twintig* roeden, *dertig* ellen, *twee en vijftig* palmen en *acht en tachtig* duimen, in *de Poel*, oost de Scherpenhefsche weg, west Mevrouw Douairiere Jonkheer JOH. BRANTSEN, zuid de Weduwe E. FREDRIKS, noord de Diaconie van *Rheden*.

2. Een stuk BOUWLAND, groot *acht en twintig* roeden, *dertig* ellen, *vijf* palmen en *acht en tachtig* duimen, aan het *Blaauwepad*, oost Jufvrouw BEUMER, west de Weduwe B[illegible], noord de Wortelensche weg.

3. Een stuk BOUWLAND, groot *acht en twintig* roeden, *dertig* ellen, *twee en vijftig* palmen en *acht en tachtig* duimen, op de *Meenth Rhederlaag*, oost M. BELDER, west Mevrouw Douairiere Jonkheer JOH. BRANTSEN, zuid het *St. Peters Gasthuis*, noord BEREND HEYMBROEK, alle drie in gebruik bij STEVEN WILLEM VAN SADELHOFF.

4. Een stuk BOUWLAND, groot *zes en vijftig* roeden, *een en zestig* ellen, *vijf* palmen en *zes en zeventig* duimen, *de Holtbank* genaamd, oost en zuid JAN EEKES, west de Holtbanksche weg, noord Mevrouw Douairiere Jonkheer JOH. BRANTSEN, in gebruik bij H. EVERS.

5. Een stuk BOUWLAND, groot *acht en twintig* roeden, *dertig* ellen, *twee en vijftig* palmen, *acht en tachtig* duimen, het *Melkpad* genaamd, oost het *Melkpad*, west C. BERENDS, zuid de Pinkertsche weg, noord de Kerk van *Rheden*, in gebruik bij STEVEN WILLEM VAN SADELHOFF. Alle gelegen onder *Rheden*, Kanton *Velp*, Kwartier *Arnhem*.

Deze Onroerende Goederen zijn gearresteerd, bij Proces-Verbaal van den Deurwaarder *DERK RUTGERS*, op den *twaalfden* November *achttien honderd vijf en twintig* opgemaakt, hetwelk, na door den Burgemeester van *Velp*, en Griffier van het Vredegeregt van het Kanton *Velp* geviseerd te zijn, den *veertienden* November *achttien honderd vijf en twintig*, D. 7, Fol. 120, Vo. C. 8 en 9, is geregistreerd, en daarna op den *zeventienden* November *achttien honderd vijf en twintig*, ten Burele van Hypotheken van het Kwartier *Arnhem*, Fol. 3, No. 3, en den *een en twintigsten* derzelfde maand, ter Griffie van de Regtbank van Eersten Aanleg, te *Arnhem*, is overgeschreven.

Alles ter rekwisitie van den Heer Mr. *BEREND WILDRIK*, Oud-Ontvanger Particulier, wonende te *Ruurlo*, en van den Heer *JURRIAN HENDRIK VISSER*, Koopman, wonende te *Deventer*, als in huwelijk hebbende Vrouwe *SWANIDA HELENA BUDDE*, eenige Erfgenamen bij versterf van wijlen Jufvrouw *JOHANNA GERHARDINA COULEMAN*, overleden te *Zutphen*, domicilie gekozen hebbende te *Arnhem*, ten huize van hunlieder in dezen mede geconstitueerden Procureur Mr. *VISSCHER BOURICIUS*, F. No. 33, woonachtig, en ten laste van *HENDRIK BOERS*, Metselaars-gezel, en zijne huisvrouw *WILLEMINA VAN SADELHOFF*, wonende te *Zutphen*.

De drie lezingen der Conditien van Verkoop hebbende plaats gehad, is de inzaat bepaald op den 1. Maart 1826, tegens op prijs stelling: No. 1 op *vijf* guldens, No. 2 op *vijf* guldens, No. 3 op *vijf* guldens, No. 4 op *tien* guldens en No. 5 op *vijf* guldens.

Arnhem, den 17. Februarij 1826.

In Fidem,

VISSCHER BOURICIUS,

Prokureur.

* * * Om tegen primo Mei of eerder te aanvaarden, wordt gepresenteerd, UIT DE HAND TE KOOP, of TE HUUR: Een HEEREN HUIS, gelegen op de *Hoog-* of *Groote Straat* der Stad *Wageningen*, Provincie *Gelderland*, bestaande in drie BENEDEN- en een KELDERKAMER, alle netjes Geverwd en Behangen, voorts een BOVENKAMER, KEUKEN, KELDER en een domestieke EETKAMER, eenen schoonen, met Vruchtdragende Boomen beplanten TUIN, gelegen achter het Huis en uitkomende aan de Stads Wal. — Iemand hierop reflecterende, adressere zich met vrachtvrije Brieven, onder de Letter E, aan den Uitgever der Arnhemsche Courant, terwijl de aanwijzing van het Huis zal geschieden door *G. J. BRUSSE*, Mr. Timmerman, te *Wageningen*.

§ § § Uit de HAND te KOOP een BUIL, HARP, BAKTROG, MEELKIST, Koperen en Yzeren PLATEN en verder GEREEDSCHAP, hetgeen tot eene BAKKERY behoort.

Adres bij den Rentmeester van het Burger-Weeshuis te *Arnhem*.

§ § § Te HUUR om tegen den eersten Mei aanstaande te aanvaarden een fraaije KOEPEL, gelegen even buiten de Velpsche Poort aan den Velpschen Steenweg bij *Arnhem*. Te bevragen bij den Drukker dezer.

§ § § De Ondergeteekende, door aankoop Eigenaar geworden van de Steenbakkerijen te *Lathum*, maakt hiermede het geëerd Publiek bekend, dat van heden af, onder adres van den *Steenbaas VAN GEYN*, ter plaatse woonachtig, te bekomen zijn alle soorten van METSELSTEENEN, wordende eene prompte en civiele bediening beloofd, door

D. DE HAAS,

te *Zutphen*.

* * * Wordt bij deze bekend gemaakt, dat de Beurtvaart, tusschen *Arnhem* en *Rotterdam*, op den 25. dezer eenen aanvang zal nemen, dat de Goederen op datum voormeld, des morgens vóór *negen* uren aan boord moeten zijn, en, tot narigt voor Passagiers, dat men om 10 uren zal afvaren.

Arnhem, den 21. Februarij 1826.

§ § § *In a flourishing Institution for young* GENTLEMAN, *in one of the Notherin Provinces of the* Netherlands; *is desired a Person of good conduct and morality, possessing a solid knowledge of the Englisch Language, and the necessary qualifications, for being intrusted with the education and instruction of young Persons. The salary is from f 300 till f 400, besides boarding, lodging etc.*

Please to address one's self with franked letters, marked T. to Mr. C. A. THIEME, *Bookseller*, Arnhem.

† † † *On demande dans une Maison, dans une des Principales villes de la Province de* Gueldre, *une* GOUVERNANTE, *Suisse ou Française, de la Religion Protestante, ayant les talens nécessaires, pour donner une éducation soignée à une Démoiselle de douze ans, et qui soit en état de fournir de bons témoignages de son caractère, de ses connaissances et de ses moeurs. — On aimeroit que l'Institutrice eût déjà terminée une éducation, d'une manière recommandable.*

On peut s'adresser par des letters affranchies, sous la lettre B. chez le Libraire C. A. THIEME, *à* Arnhem.

STOOMBOOT *WILLEM DE EERSTE*.

Uit hoofde van Reparatie aan de Machine, zal de Afvaart derzelve voor eenigen tijd uitgesteld worden, en het weder in dienst brengen door de Couranten en Biljetten aan het geëerd publiek worden bekend gemaakt.

Nijmegen, den 17. Februarij 1826.

** Bij de Wed. *J. ALART* te *Delft*, en *J. DE VOS en Comp.* te *Dordrecht*, zal worden uitgegeven: GESCHIEDENIS VAN GRIEKENLAND, *van vroegeren tot op onzen tijd*, door *N. G. VAN KAMPEN*. Uit het bereids ter perse zijnde Prospectus en plan van Inteekening, hetwelk eerstdaags aan de H. H. Boekhandelaren, binnen het Rijk, ter verspreiding, en om op hetzelve te laten inteekenen, zal worden verzonden, zal men ontwaren, dat niet enkel eene *vertaling* van *GILLIES*, (door hen overgenomen,) zal worden uitgegeven; maar dat mede van het werk van *MITFORD*, en andere vroegere en latere Geschiedschrijvers, zoodanig gebruik zal worden gemaakt, dat de *Grieksche Geschiedenis* zelve *tot op onzen tijd*, zoo merkwaardig in groote gebeurtenissen, als in stoute regt heldhaftige bedrijven, worde aangevuld; en daardoor, aan het Nederlandsch Publiek, een oorspronkelijk werk uit de pen des voormelden, bij de Natie uit vroegere uitgegevene geschriften genoegzaam bekenden Schrijvers, worde aangeboden.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.